

пакъ. Защото съ Заркова сме му скроили такъв кюлявъ.

Камбуровъ. Нима?

Шайновъ. Въ вестника му правя едно предупреждение, та ще го смждне. Сега нарочно замълчахъ, защото не биваше предъ другия.

(Влиза Иванчо).

Иванчо. Нѣкой сл Митревъ, председателъ на тржжна комисия, чака.

Шайновъ. Да влѣзе. (Къмъ Камбурова) Комедията „Всичко мога“ е още ненапечатана, а виждашъ, че вече се играе,

Камбуровъ. А когато излѣзе отъ печатъ.

Шайновъ. Не ще е нужно. Само съ обявата ѝ, ний бихме по доходъ народния театръ.

(Влиза Митревъ).

Митревъ. Кой е редакторъ на „Всичко мога“?

Шайновъ. Азъ съмъ. Какво обичате?

Митревъ. Неприятно ми е, господинъ редакторе, но азъ трѣбва да реагирамъ противъ поставянето на името ми въ една комедия, за която обявявате въ вестника си.

Шайновъ. Ако ви смущава присѣтствието на моя съдружникъ.

Митревъ. Да, добре е да сме сами.
(Камбуровъ излиза).

Митревъ. Азъ съмъ председателъ на тржжната комисия. И понеже днесъ толкова лошо се пише за тия комисии, съгласете се, че е неудобно да се чете за прадседателъ на тржжна комисия и то въ една комедия. Азъ